

Kallioiden uutiskirje 2/2016 toukokuuisesta Pietarista

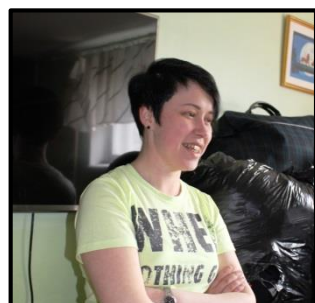
Aurinkoinen tervehdys kaikille ystäville ja työmme tukijoille!

Helle ja lätkähuuma ovat vallanneet Pietarin. Toukokuu on venäläisille todellinen juhla- ja lomakuukausi. Tänä vuonna on lisäksi erityistä se, että jääkiekon MM-kisojen isäntämaana on Venäjä. Kiekkohuuma ja turistit kuuluvat ja näkyvät täällä kaikkialla. Tänä vuonna vappu ja pääsiäinen osuivat samaan viikonloppuun. Kiinnostavasti työväenjuhla sai väistyä ortodoksisen pääsiäisen tieltä. Kristus nousi kuolleista, totisesti nousi! Kevääseemme on sisältynyt taas kerran monenmoista kiintoisaa tapahtumaa ja matkaa ja paljon tietokoneen naputtelua. Kerron kirjeessämme muutamista merkittävistä vierailuista, joita olemme saaneet tehdä ja joissa olemme olleet mukana. Kohtaamiset ovat työmme todellinen suola ja siunaus. Minä Ammi vierailen kummikoordinaattorin tehtäviini liittyen säännöllisesti Viipurissa sijaitsevassa turvakoti Dikonissa. Työskentelen siellä uuden kummityön koordinaattorin työni puitteissa. On ihanaa saada tavata turvakodin esikouluikäisten kanssa joka viikko! Dikoniin on aina ilo mennä. Paikka kun suorastaan tulvehtii iloa ja haleja.

Dikonissa lapset osaavat ottaa toisensa huomioon.

Turvakoti Dikonissa vallitsee aamupäivän rauha isompien lasten ollessa koulussa. Työntekijöiden puuhaillessa omiaan lapset leikkivät rauhallisesti keskenään ilman aikuisen ohjausta. On ilo huomata, kuinka hienosti nämä lapset osaavat huomioida toisensa. Vähän isommat auttavat pienempiä, ja yhteisleikki sujuu mukavasti ilman riitelyä. Arki ja säännölliset rutiinit luovat turvalliset puitteet turvakodin asukkaille. Aamulla isommat lapset lähtevät lähellä sijaitsevaan kouluun. Alle kouluikäisillä on omat touhunsaa ja rauha leikkiä, kun on enemmän tilaa temmeltää. Lapset tulevat turvakotiin varsin haastavista olosuhteista. Uudessa turvallisessa ympäristössä he saavat kokea rakkautta ja hyväksyntää. Dikonissa on luotettavia ja turvallisia aikuisia, selkeät säännöt, rakkautta ja rajoja. Turvakodin johtaja Viktoria Shutova on ammatiltaan lääkäri. Hän johtaa paikkaa energisesti ja ammattitaitoisesti. Dikonissa voi aistia kristillisen rakkauden ja huolehtimisen hengen.

Viktoria Shutova, Dikonin johtaja, tekee työtään energisesti ja ammattitaitoisesti.

Kazanin uusi kirkko

Minulla oli ilo olla mukana huhtikuuisessa Kazanin kirkon vihkitilaisuudessa. Juhla oli arvokas ja lämminhenkinen, ja kirkko oli täynnä onnittelemaan tullutta juhlaheijonaa. Uusi upea Kazanin kirkko on merkittävä kaikille Uralin rovastikunnan alueen yhdelletoista seurakunnalle. Kazanin kirkon vihkimisen suoritti Inkerin kirkon piispa Aarre Kuukauppi. Häntä avustivat Mikkelin piispa Seppo Häkkinen ja Salon kirkkoherra Timo Hukka, Pyhän Andreaan seurakunnan kirkkoherra Anatolij Pogasij ja Uralin lääninrovasti Konstantin Subbotin sekä Suomen Lähetysseuran eläkkeellä olevat työntekijät Juha Väliaho ja Sakari Pinola.

Kirkon vihkiäisissä oli paikalla paljon papistoa Venäjältä ja Suomesta. Lisäksi mukana oli suuri joukko kirkon työntekijöitä, seurakunta-aktiiveja, entisiä ja nykyisiä lähetystyöntekijöitä ja heitä, jotka ovat olleet monin eri tavoin tukemassa kirkon rakentamista. Rakennusprojekti yhdisti kaikki mukana olleet. Yhteinen matka jatkuu kirkon valmistumisen jälkeenkin.

Kazanin Inkerin kirkon luterilainen seurakunta on perustettu vuonna 2002.

Runsaan miljoonan asukkaan

Kazan on Tatarstanin pääkaupunki ja yksi Venäjän kasvukeskuksista. Kaupungissa on lähes yhtä paljon venäläisiä kuin tataareja ja lisäksi pieniä määriä muiden kansallisuuksien edustajia. Alueen suurimmat uskonnolliset ryhmät ovat ortodoksikristityt ja sunnimuslimit. Kaupungissa on myös protestantteja ja näiden joukossa pieni, mutta kasvava joukko luterilaisia. Seurakunnan kirkkoherra Anatolij Pogasij kertoo kirkon merkityksestä seurakunnalle: ”Jos aiemmin ajateltiin, että kirkossamme olisi kysymys lahkosta, enää ei niin ajatella. Nykyisen kirkkorakennuksen paikalla oli ennen vanha pannuhuone, joka toimi kirkkosalinamme. Kun ihmiset kävelivät ohi he sanoivat, ettei tämä kyllä näytä yhtään kirkolta. He ajattelivat, että siellä kokoontuisi lahko. Nyt tämän hienon kirkkorakennuksen houkuttelemina ihmiset tulevat sisään ja kiinnostuvat seurakuntamme toiminnasta”. Minulla oli ilo ojentaa kirkkoherra Pogasijille Suomen Lähetysseuran lahja, kaunis seinälle ripustettava puinen risti. Toivotamme Jumalan siunausta ja moniaarmorikkaita vuosia Kazanin Pyhän Andreaan seurakunnalle ja koko Uralin hiippakunnalle.

Kazanin sinisen kirkon tornissa loistaa risti! ”Enää kukaan ei epäile, että olisimme lahko”, kirkkoherra Anatolij Pogasij iloitsee.

Leipää pelloille maan eli Kallioiden arkista aherrusta

Arkinen aherruksemme täällä Venäjällä sujuu mukavasti. Minä Ammi olenkin jo kertonut työstäni ja seikkailuistani täällä Venäjällä. Miikalla on riittänyt hommaa mm. Suomen Lähetysseuran uuden aluesuunnitelman parissa. Budjetin laadinta, paperityöt ja erilaiset neuvottelut ym. pitävätkin Miikan varsin kiireisenä.

Kiitos – ja rukousaiheita: Kiitos upeasta Kazanin kirkosta. Siunausta kaikkeen Inkerin kirkon seurakunnissa tehtävään työhön. Kiitos turvakoti Dikonista ja Kelton palvelutalosta ja niissä tehtävästä työstä. Siunausta kaikille lapsille, vanhuksille ja työntekijöille. Pyydämme vielä rukousta perheemme uuden tilanteen puolesta. Rukoilkaa Raakelin puolesta, joka aloittelee itsenäistä elämää Suomessa.

Inkerin kirkossa ja sen seurakunnissa tehdään monipuolista kirkollista työtä. Suomen Lähetysseura saa kirkon kumppanina olla mukana tukemassa monia näistä hankkeista. Yksi tällaisista hankekohteista on Keltossa sijaitseva Inkerin kirkon ylläpitämä palvelutalo. Tässä viehättävässä ja kodinomaisessa keskuksessa asuu noin 24 vanhusta. Keskukseen pääsee asumaan myös vähävaraisia vanhuksia. Venäjän kiristyneessä taloustilanteessa moni vanhus elää suoranaيسessa kurjuudessa. Vieraillessani palvelutalossa sain kuulla monien siellä asuvien suulla, että paikka on heille todellinen koti. Eräskin rouva totesi toivovansa kaikille vanhuksille samanlaista onnenpotkua. Jutun Kelton palvelutalosta voi halutessaan lukea elokuun Lähetys-sanomista. Haastattelin juttua varten kahta talon asukasta. Heistä toinen on 92-vuotias, tällä hetkellä palvelutalon ainoa inkerinsuomalainen, Rosalia Käiveräinen. Hän kertoo saavansa palvelutalossa hyvää huolenpitoa ja hoitoa, ja tarjolla on myös hyvää ruokaa. Roosa Käiveräinen puhuu rauhallisella ja selvällä äänellä. Hymy karehtii välillä huulilla, mutta usein ilme on vakava. Muistot ovat vahvasti läsnä tässä päivässä. Hän sanoo olevansa pitkään elämänsä jo väsynyt ja toivoisi pääsevänsä lähtemään täältä taivaan kotiin. Kaikkien kokemiansa vaikeuksien, vainojen ja karkoitusten jälkeen hän kuitenkin jaksaa vakuuttaa: ”Luottakaa vain Jumalaan. Hän pitää meistä huolen.”

Pitkä elämä, toinen maailmansota ja inkeriläisten pakkosiirrot ovat kuljettaneet Rosalia Käiveräistä pitkien ja vaikeiden matkojen taakse. Monenlaiset koettelemukset eivät ole horjuttaneet hänen luottamustaan Jumalaan ja Hänen huolenpitoonsa.

Lapset ovat lainassa

Perheessämme on alkamassa uusi vaihe, jälleen kerran. Keskimäinen lapsemme Raakel muuttaa kesällä pysyvästi Suomeen. Hän aikoo käydä siellä lukionsa loppuun ja saada suomalaisen päättötodistuksen. Vanhimmaisemme Kaarlo on ollut merivoimissa jo kohta viisi kuukautta ja vaikuttaa ihan tyytyväiseltä eloonsa. Hän asuu viikonloppuisin talossamme Lohjalla, jonne Raakelkin nyt suuntaa. Raakelin muuton myötä olemme yhtäkkiä täällä Pietarissa kolmisin. Edessä on jälleen kerran muutoksen paikka ja uusi alku meille kaikille. ”Lapset ovat vain lainassa ” –sanotaan viisaasti. Näinhän se tietysti onkin.

Olemme tulossa kesällä Suomeen. Osallistumme Vihdissä pidettäville Lähetysjuhlille. Meidät löytää Wycliffen pisteeltä ainakin sunnuntaina 11.6. 2016. Olisi hauskaa tavata tuolloin myös teidän kanssanne ja voida jakaa kappaleen matkaa kanssanne.

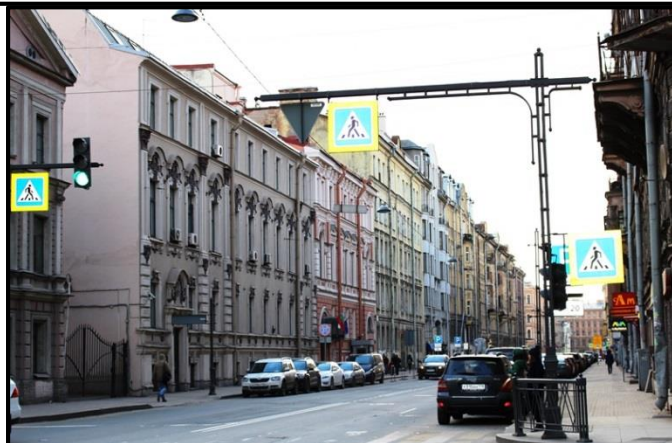

Toukokuun alussa olimme Miikan kanssa juhlimassa Juha Väliahon eläkkeelle siirtymistä ja kiittämässä Juhaa ja pitkää urasta SLS:n palveluksessa. Juhan ja Anun työn tuloksena on mm. Uralin rovastikunnassa 11 seurakuntaa. Anu ja Juha Väliaho jatkavat työtä Virossa Sauen seurakunnassa tämän jälkeenkin. Onnea ja siunausta ja monia armorikkaita vuosia!

Anu ja Juha Väliaho ovat tehneet pitkän uran lähetystyöntekijöinä Venäjällä Uralin rovastikunnassa. He jatkavat työtään Virossa Sauen seurakunnassa palvellen. Juha jää virallisesti eläkkeelle kesäkuun alussa, mutta työ jatkuu edelleen.

Kotikatamme Pietarissa. Täällä valtaisassa kotikaupungissamme kadut ovat leveitä ja välimatkat pitkiä. Päivittäin tulee helposti patikoitua kilometritolkulla.

Kiitos kaikista muistamisistanne ja esirukouksistanne. On suuri siunaus saada elää rukousyhteydessä kanssanne. Jumala kuulee meidän huokauksiemmekin. Saamme levätä Hänen käsivarsillaan, mikä hyvänsä meidän kulloinenkin elämäntilanteemme sitten onkaan. Hän on aina luvannut pitää meistä huolta.

Ef. 3:20 Jumalalle, joka meissä vaikuttavalla voimallaan kykenee tekemään monin verroin enemmän kuin osaamme pyytää tai edes ajatella, *21* olkoon ylistys seurakunnassa ja Kristuksessa Jeesuksessa kautta kaikkien sukupolvien, aina ja ikuisesti. Aamen.

Siunattua kevättä ja kesää!

T. Ammi ja Miikka

anna-maija.kallio@felm.org

miikka.kallio@felm.org

**Kalliot c/o Inkerin
kirkko**

**p.o.BOX 189,
53101,**

Olemme Ammi ja Miikka Kallio. Muutimme Pietariin elokuussa 2015. Miikka työskentelee täällä SLS:n Venäjän ja Viron aluepäällikkönä ja Ammi on Venäjän aluetiedottaja ja kummityön koordinaattori. Vuosina 2007-2009 alkoi työmme lähetyskentillä. Työskentelimme tuolloin opettajina Papua-Uudessa-Guineassa, maailman suurimmalla lähetysasemalla, Wycliffe-Raamatunkääntäjien työyhteydessä. Kokemuksen innostamina hakeuduimme kolkuttelemaan Suomen Lähetysseuran ovien taakse. Meidät otettiin sisään, ja osallistuimme ulkomaantyön erikoistumiskoulutukseen. Vuonna 2011 lähdimme Lähetysseuran työntekijöinä Etiopiaan. Työskentelimme lukutaitotyössä SIL-Ethiopian työyhteydessä vuoteen 2015 saakka. Ja nyt olemme täällä Pietarissa!

Suomen Lähetysseura toteuttaa Jumalan rakkautta sanoin ja teoin. Teemme työtä 30 maassa lähes sadan kirkon ja järjestökumppanin kanssa.

Tue työtämme:

IBAN: FI38 8000 1400 1611 30

BIC: DABAFIHH, viestiksi työntekijän nimi.

